

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliae Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriae
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

Tabvla Homiliarvm Earvmqve Paragraphorvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

T A B V L A

HOMILIARVM EARVMQVE

PARAGRAPHORVM.

HOMILIA I. DE EXCELLENTIA SS. SACRAMENTI. p. 1.

- §. 1. **V**T aliquid ex dignitate atque excellentia huius SS. Sacramenti capiamus: necessarium nobis est lumen supernaturale fidei. p. 2.
- §. 2. Prefigurata fuit SS. Sacramenti dignitas in admirabili illa Moyse visione, qua rubus videbatur ardens sed incombustus. p. 4.
- §. 3. Intendit Ecclesia declarare quantopere nobis necessaria sit gratia Spiritus S. qua de hoc diuino agamus Sacramento: cum eius festa celebret post Octauam Aduentus eiusdem Spiritus S. p. 6.
- §. 4. Intendit Christus nos ad calum deducere, & quatenus secure viam teneamus, nobis fidem proponit SS. Sacramenti, cuius luce nos ducit. p. 8.
- §. 5. Lumen quod à Deo postulabat Dauid, quo ad montem sanctum gloria eius posset peruenire, lumen erat fidei, quod resplendet in SS. Sacramento: nam ipsum est quod illud manifestat. p. 11.
- §. 6. Lumine fidei SS. Sacramenti manifestat Deus hominibus mysteriorum suorum eminentiam: est etenim lux, qua, teste Apostolo, lucet in tenebris. p. 13.
- §. 7. Quamuis Deus à nostra cognitione procul absit, fides tamen SS. Sacramenti nobis illum reddit propinquum, ut ipsum in illo cognoscamus. p. 15.
- §. 8. Seraphini quos vidit Isaias circa thronum Dei duabus alis in eius cognitione volantes, quando alij duabus pedes & caput velarunt, indicant quod per fidem sit ad Dei cognitionem approximatum. p. 16.
- §. 9. Non minus necessaria est nobis fides, qua ad SS. Sacramentum accedamus, quam Seraphim sercipes quibus tollat calculum guttur de Altari. p. 18.
- §. 10. Vt Deus nos ad promissam introdatam gloria hereditatem, vult nos per sui cognitionem preparari in fide SS. Sacramenti declaratum: cuius figuram arca gestis, à qua precipit, ut longius discedant Israelitae, ad excellentiam eius ostensionem. p. 19.
- §. 11. Deus se prius exhibet per fidem Sacramentatum & cognitum in V. Sacramento, quam per claram visionem in gloria. p. 21.
- §. 12. Eo modo quo lumen gloria disponit intellectum beati ad claram Dei visionem: ita lumen fidei de hoc SS. Sacramento preparat ad eius fruitionem. p. 22.
- §. 13. De veritate huius SS. Sacramenti iudicare debet intellectus, sed Dei verbo informatus, & nequaquam ex eo quod visu consequitur. p. 24.
- §. 14. Sicut in hoc SS. Sacramento sibi opponitur visus & auditus, ita utriusque assignatur locus: visui in caelo, & auditui hic in terra: qui visum per fidem huius mysterij praecedit. p. 26.
- §. 15. Torrentem intellectum nos ei collidet subiciens illum fidei veritas huius mysterij per Christi verba confirmata. p. 27.
- §. 16. In SS. Altari Sacramento contrahit alas suas humanus intellectus eo plane modo, quo sancta animalia Eszechielis suas demiserunt ad vocem desuper fundamentum. p. 29.

§. 17. In SS. Altari Sacramento comprimere debemus naturam discursus velocitatem ob verbum Christi, nos mysterij huius docentis veritatem: cum illud vincum calos terramque firmare poterit. p. 31.

§. 18. SS. Sacramento mysterium Dei est eminentissimum, atque vt tale solis seruat in fidelibus, qui diuina collustrati fide eius cog-

noscent dignitatem. p. 33.

§. 19. Filij sunt illegitimi, qui in hoc mirabili Sacramento intellectum suum Christi verbo non subijciunt. p. 35.

§. 20. Deus ipse in V. Sacramento nos tuto cer- toque ducit, in illo nobis loquens, vt olim si- lys Israel in columna eos comitante p. 37.

HOMILIA. II.

De diuino cibo, quem nobis Deus tribuit in hoc SS. Sacramento. p. 39

§. 1. Sicut diabolus larua contextus mortem nobis in buccella infudit: ita Chris- tus laruatus in SS. Sacramento nobis vitam tribuit in alia. p. 40.

§. 2. Hec caelesti cibo Christus homines ad se al- licit, in quo Ada vincula renouantur. p. 42.

§. 3. Homini Deus hunc seruauit cibum, in quo terra esset diuitiarum illius vberitas. p. 45.

§. 3. Sicut Deus hominem de statu suo subleuat, illumque filium suum per gratiam efficit, ita illum extollit de mensa, eundem illi suum tribuens cibum in SS. Sacramento. p. 48.

§. 4. Cibus nobis à Christo in SS. Sacramento traditus, pinguis est: etenim nobis omne Dei bonum tribuit. p. 50.

§. 5. Sicut in V. Eucharistia Deus se totum no- bis exhibet, ita vicissim desiderat nos totos illi tradamus, quatenus nobis ad vtilitatem ingrediatur. p. 53.

§. 6. In hoc SS. Sacramento triumphat de Christo amor: idcirco se in hoc ostendit ita zelosum, vt nolit quod anima ad alium quam ad amorem suum seduerrat. p. 55.

§. 7. Expediit vt anima à terrenis sit affectibus libera Sacram sumptura Synaxim. p. 57.

§. 8. Perpetua curare debemus sollicitudine ani- ma munditiam, etiam à rebus minimis, qua possent illam inquinare ad receptionem SS. Sacramenti. p. 60.

§. 9. Perierunt filij Israel quando recepto à Deo

Manna, altera vice carnes appetierunt: mor- tem suam Christianus timeat si affectu & desiderio carnali ad Communionem accesserit. p. 62.

§. 10. Vt quis digne S. frequentet Communionem, expedit vt adeo liber sit ab omni carnis & sanguinis affectu, quasi esset illi mortuus. p. 64.

§. 11. Laruam induit Deus cibi in hoc SS. Sa- cramento ad necessitatis nostra remedium, & nos quoque tanto bono recipiendo laruam induamus. p. 67.

§. 12. Quia cibus hic substantiosus est admo- dum, magnam requirit preparationem ex parte nostra. p. 69.

§. 13. Si Deus voluerit vt mundus suscepturus Deum hominem factum, se prius prepara- ret, multo maior requiritur preparatio re- cipiendi eum vt cibum nostrum. p. 70.

§. 14. Decernit Deus ad esum Agni Paschalis vt se Iudei preparant, quo nos compellat ad digniorem multo preparationem ad S. Com- munionem accedentes, cuius hic figura fuit. p. 74.

§. 15. Cum tam excellens sit cibus coniunij SS. Sacramenti, præcipit Deus vt San- ctos in celo aduocemus, qui velut vicini no- strinos adiuuent eo modo quo in coniunio Agni Iudeis Deus mandabat vt vicinos suos conuocarent. p. 76.

HOMI

- §. 1. **E**st hac solemnitas principalior digniorque ceteris, mysteriorum Christi solemnitatibus: quia realiter in nobis habemus presentiam reali & vera id quod celebramus. p. 80.
- §. 2. Ad omnem nostram sollicitudinis quietem se nobis Deus reliquit in SS. Sacramento: hoc enim David querebat curatum suarum ferarum. p. 83.
- §. 3. Gentiles multos colerunt Deos, ut necessitatibus suis haberent remedium. Deus autem se nobis tradit in SS. Sacramento necessitatibus nostris remedium. p. 85.
- §. 4. Ut perfecte in Deo maneremus, nobiscum manere voluit in SS. Sacramento. p. 88.
- §. 5. Manet Christus cum hominibus in SS. Sacramento, ne quarant illum, cum secum habeant, & ita ad alium non divertant. p. 90.
- §. 6. Ut facilitatem evincamus qua à Deo nos elongamus, se nobis præbet in SS. Sacramento. p. 93.
- §. 7. Excellentiam commendat populi Christiani habere Deum in hoc SS. Sacramento ita sibi vicinum. p. 96.
- §. 8. Dare nobis quid amplius non poterat Deus, quo nos illustraret, quam illum quod nobis in SS. dedit Sacramento, ita se nobis in eo coniungens ut in unoquoque ipse maneat. p. 99.
- §. 9. Lumine Prophetie Vates Ezechiel munus expendit dignitatem huius SS. Sacramenti in flumine illo quod vidit egrediens de porta templi, cuius aquas tandem permeare non poterat. p. 102.
- §. 10. Gaudium demonstrat Deus quod hausit dum hominem fecit Deum: quandoquidem superatis obstaculis dignatus sit se totum illi dare profuulam suam manifestans humilitatem in descendendo, ut nos illum recipereamus. p. 104.
- §. 11. Deo naturale est ut pote summo bono se ipsum communicare, & quia tale est in ultimo gradu sue communicationis se Christus hominibus exhibet in SS. Sacramento, ubi in summo gradu illi esse suum communicat. p. 107.
- §. 15. Satisfacit Christus amori erga Patrem ascendens in celum, quando eam hic impluit ad ascensum, amori similiter erga homines cum illis remanens in SS. Sacramento, quod instruit. p. 110.
- §. 13. Remanet nobiscum Christus in SS. Sacramento ne diabolus in nos aliquid attentet, videns Patrem ad Patrem ascendere neque deserere. p. 112.
- §. 14. Christus suos in discessu ad celum profectus, cum illis remanens in SS. Sacramento futurus eorum protector. p. 115.
- §. 15. Dum se Christus in SS. Sacramento præbet in cibum, nos sibi unione copulat admirabili. p. 118.
- §. 16. Vnitur nobis Christus in SS. Sacramento, ut nostram ipse confirmet infirmitatem, & virtutem. p. 120.
- §. 17. Ex unione Dei cum homine in SS. Sacramento, hominem Angeli reuerentur. p. 123.
- §. 18. Ne cogat nos necessitas aliud impetenda remedium, remanet Christus in SS. Sacramento, ut maneat in nobis, & nos in eo, quando illum recipimus. p. 125.
- §. 19. Manet nobiscum Christus in SS. Sacramento, ut illum permanenter habentes copiosiora ab illo beneficia recipiamus. p. 128.
- §. 20. Ut Deus in anima remaneat requirit dispositio ad eius receptionem cum recognitione eius magnitudinis & propria nostra humilitatis. p. 130.

De vita quam Deus communicat eum in SS. Sacramento recipientibus p.133.

- §.1. SS. Sacramentum extensio quedam est Incarnationis Verbi, in qua nobis vita tribuitur Deo propria, que Christo in Incarnatione communicatur. p.135
- §.2. Sicut Christus totam humanitatis sue massam temperavit fermento diuinitatis ad nostra redemptionis opus, ita massam singularum immiscuit SS. Sacramento, vt nostra salutis opera excoqueremur. p.137
- §.3. Verbum Dei semper nobis perfectius reddidit, quod à nobis sumpsit ad Incarnationis mysterium: & ita nobis reddit in SS. Sacramento vitam humanitatis perfectiorem eum in illi nobis Dei vitam largiatur. p.141
- §.4. Adhuc Deus in SS. Sacramento velut in throno solis: ex illo namque singulis vitam infundit, & quicquid boni in hominibus esse commendatur. p.144
- §.5. Communicantibus se totum Deus exhibet sicut in gloria se totum beatis singulis communicabit. p.147
- §.6. Quia SS. Sacramentum memoriale est Passionis Dominice, totus Christus in illa omnibus & singulis datur: sicut Passio pro omnibus & singulis peracta fuit. p.149
- §.7. Constringit se Deus in SS. Sacramento, velut in pane arcto & pluuia breui secundam Isaiam, quo amissam per peccatum vitam Dei nobis restituit. p.152
- §.8. Perfekte nos Deus commutat ea vita quam nobis confert in SS. Sacramento, non minus quam Ægyptum, illam ingrediens in nubem. p.154
- §.9. Vt Deus nos reducat ad vitam, qua in illo

- vinebamus, antequam nos creasset, se nobis prebet in cibum in SS. Sacramento, suam nobis communicans. p.157
- §.10. SS. Sacramentum Lac est rationale & sine dolo, quod D. Petrus hortatur nos desiderare, vt vita vivamus rationali qua Deus viuunt. p.160
- §.11. Sicut per buccellam arboris vite Paradisi diabolus in homine mortem produxit anima spirituales, ita Christus in cibo SS. Sacramenti vitam illi tribuit spirituales. p.163
- §.12. Ex eo quod Deus in SS. Sacramento copiosam nobis bonorum suorum prebeat abundantiam, que nostrum explet desiderium, declarauit David nos vitam adepturos Dei in æternum. p.166
- §.13. Illa vita quam communicat Deus in SS. Sacramento, anima nostre vitam corroborat, qua diabolum euincat. p.169
- §.14. Ignorantie nostre tenebras Christus dissipat lucem infundens intellectui, qua Deum distinctius cognoscat in SS. Sacramento. p.172
- §.15. Vt significet Deus quod in SS. Sacramento nostris semper subueniret necessitatibus, decreuit vt panes propositionis semper coram eo collocarentur; fuerunt enim eius figura, & velut memoriam eius ad hunc effectum excitantes. p.176
- §.16. Est hoc supremum omnium mysterium quod Christus operatur: in im per carnem qua nostra mortis fuit principium, ab illo assumptam, atque in SS. Sacramento concessam, nobis vitam largitur. p.180

**

HOMI

- §. 1. **I**ngressus Christus in templum
quintiduo antequam immolare-
retur, ex eo cuncta eiecit animalia sa-
crificijs destinata: quo significabat se sa-
crificio suo cunctis antiquis finem impo-
nere sacrificijs. p. 185.
- §. 2. Præbet nobis Christus in SS. Sacra-
mento alimentum, quo vitam Dei sus-
sentemus, quam in illo nobis communi-
cat, & iustum pretium quo debita no-
stra soluamus, iuxta quod habet ratio-
nem sacrificij. p. 188.
- §. 3. Sacrificio Missæ, in quo Patri filium
suum mittimus unigenitum, Deo per-
fectius quam omnibus veteris legis sa-
crificijs satisfacimus. p. 191.
- §. 4. Cum Missa sacrificium sit ipsa puri-
tas & mundities, vult Deus ut tem-
plum in quo offertur sit mundum & ip-
si conveniat quod Christus declarat,
dum templum expurgat eiectis foras
animalibus. p. 193.
- §. 5. Tanta dignitatis sacrificium requirit
ut eius oblationi dedicatus, eminentis-
sit quoque dignitatis, & hanc Christus
tribuit Sacerdotibus, ut velut ministri
sui ab alijs honorentur. p. 199.
- §. 6. Instituit Christus Sacerdotes ad Mis-
sæ sacrificium offerendum consecratos,
& medijs illis hoc idem nos omnes offe-
rimus. p. 199.
- §. 7. Licet verum sit multum referre boni-
tatem Sacerdotis, ut Deus petitis no-
stris efficaciter annuat, tamen eius
tantum attendemus dignitatem, cuius
inuitu illam honoremus, & optatum
nobis ex eius sacrificio speremus exi-
tum. p. 202.
- §. 8. Licet quia Sacerdotes homines sunt,
quos Christus ad Missæ sacrificium of-
ferendum elegit, posset nonnullum in
reliquis provocare contemptum, quia
eiusdem sunt omnes natura: ut illi tam-
men venerentur, dignitatem illis con-
tulit Sacerdotij. p. 205.
- §. 9. Statuit Christus in Sacerdotibus
signa quedam exteriora, ex quibus de-
mines tenerentur illos venerari in
vestibus Sacerdotalibus. p. 205.
- §. 10. In vestibus Sacerdotalibus induit
Sacerdotes Christum, quatenus propter
illas ut ministris suis reverentia defe-
ratur. p. 211.
- §. 11. In singulis Sacerdotis vestibus par-
ticulariter est Christus, & dum singulis
earum vititur, singularem præfert dig-
nitatem, ob quam in signum gratitudi-
nis servire tenentur illi diligentius.
p. 214.
- §. 12. In vestibus Sacerdotis instrumenta
perpende passionis Christi: ut ex sin-
gulis id colligas quod significans tibi
commodum. p. 216.
- §. 13. Conveniens fuit, quo fœdium pietas
moneretur, nonnullas huic sacrificio ad-
iungere piæ ceremonias quæ dignitatem
illius quoad venerationem cultumque
extollerat. p. 210.
- §. 14. Conveniens fuit ad maiorem Missæ
venerationem quedam instituire velut
preparatoria ad eius celebrationem.
p. 222.

§. 15. In *Missâ* particularis sit memoria gloriæ celestis post miseria nostra representationem, quo docemur propriâ eius cognitionem esse dispositionem magis congruam qua ad terminum illum felicissimum pertingamus.

§. 16. Necessè est quatenus Deus sit nobiscum ut omnes conveniamus & participes simus fructus huius Sacrificij quod declaratur in collecta *Missâ*, ob quam causam Sacerdos se vertit ad populum illum his verbis salutans: Dominus vobiscum antequam incipiat. p. 228.

§. 17. Quia populi dispositio conveniens *Missâ* sacrificio, ea est ut in fide instructus accedat: ideo cantatur in illa Epistola & Evangelium ex quibus plenius instruitur. p. 232.

§. 18. Perfecta populi instructio in fide fit per doctrinam Christi in Evangelio: unde ut perfecte imbuatur in fide huius mysterij, antequam in *Missâ* ce-

lebreitur, cantatur Evangelium & sym-
bolum fidei.

§. 19. Quia mysterium hoc rationem habet sacrificij, ad *Missâ* offeritorium populus cum Sacerdote offert munera, quo significatur quod per istam coniunctionem eius oblatio Deo futura sit acceptior.

§. 20. Quanto magis Sacerdos appropinquat ad consecrationem, tanto maior requiritur puritas mentisque ad ea que in *Missâ* aguntur, attentio: idcirco Sacerdos ut ambo hæc indicet, sibi manus abluit, rogatque populum, ut pro eo supplicet, sintque omnes attentis sacrificio.

§. 21. In reliquis *Missâ* actionibus que subsequuntur, indicantur illa, quas Christus ante Passionem suam mortemque operatus est, ad salutem & glorificationem nostram: qua ad finem per benedictionem Sacerdotis exprimitur.

